

КОМЕНТАРІ ДО ПОДАНИХ ІНТЕРПРЕТАЦІЙ:

Фрагмент (1)*Кулаков А.:*

Я зберігаю множину тих слів оригінального тексту, які в українській мові, як правило, вживаються в однині "життя - житті", "самість - самоті" з метою зберегти принципіву для Р.Рорті плюральність словників, а відповідно й життів, самотей, оскільки зведення цих слів в українській мові до однини в даному тексті вважаю неадекватним: в цьому разі літературна милозвучність тексту зашкодить його смисловій навантаженості.

У виразі "історія життів" слово "story" перекладено як "історія", проте слід мати на увазі оповідний, нарративно-літературний характер цього слова, який мало має до діла з історією в значенні історичної науки.

Архипова Л.:

Одним із найчастотніших понять у Рорті й водночас його основним "методологічним" засобом виступає поняття VOCABULARY, яке можна перекладати як "словник", "словниковий запас", "лексикон", "мовний склад". Важливо наголосити, що йдеться про словник не в значенні книжки, що містить перелік значень слів, але про словниковий запас, яким послуговується людина чи мовна спільнота. Найкращим аргументом на користь "словникового запасу" буде ще середньовічний метод перевірки правильності інтерпретації, про який нагадав У.Еко: перевіряти інтерпретацію іншою частиною цього ж тексту. У першому ж реченні, готуючи читача до появи "final vocabulary", Рорті визначає його як "запас слів", що й підтверджує мою пропозицію. Проблема перекладу "final", що несе значення остаточності, смертності людини, носія словникового запасу, завершеності, призначення для певної мети, але також і абсолютності, основності, тому я пропоную вживати "граничний", тобто такий запас, за межами якого нічого не може бути.

Фрагмент (2)*Кулаков А.:*

Слово "circular" стосовно аргументів я перекладаю як "тавтологічний", оскільки в логіці доведення по колу є помилкою, що зветься тавтологією. Для Рорті дуже важлива ця тавтологічність, колоподібність аргументації, вона, врешті є принциповою для кінцевих словників, оскільки вони не мають змоги вийти на рівень метасловника, дистанціюватися від описуваного, а відтак, всередині ми маємо повторювати одне й те саме.

Фрагмент (3)*Кулаков А.:*

У цьому уступі я зберігаю стилістичну грайливість тексту Рорті в аспекті родів: коли оповідь про "іроніста" у нього іде в третій особі однини жіночого роду - "вона", на відміну від усталеного та узвичаєного варіанту "він".

Архипова Л.:

Замість загальноприйнятого "він чи вона", Рорті пише "вона", в чому я думаю є дешиця іронії, проте це порушує спокій стандартного слововжитку, англійськомовний читач таки переживає деяку несподіванку, й цей ефект, я гадаю, варто зберегти.

Ермоленко В.:

Займенник "she" в цьому фрагменті створює перекладачу додаткові проблеми. У сучасній англійській публіцистичній і науковій мові "she" (а не "he") інколи вживається замість "person", в чому, можливо, можна побачити відголос родового розподілу всіх іменників, який ще зберігається в німецькій і французькій мовах. Я припускаю, що Рорті в цій ситуації просто дотримується усталеного способу займенникової заміни слова "особа". (Хоч, ясна річ, можливі й інші пояснення). Я намагаюся це зберегти вживанням слова "людина", до якої в моєму перекладі і відноситься "she".

Фрагмент (4)*Кулаков А.:*

У цьому уступі замість "крихкість ..., а відтак і свою власну" я зберігаю оригінальне "і своїх самотей", аби передати смислове навантаження певної центрованості особи, яка передається словом "self". Оскільки для Рорті тут досить важливим є те, що словники й утворюють це смислове осердя людей, або мовою новочасної філософії - суб'єктивність - проте тут "self" вживане в множині, аби показати іманентний, історичний та плюральний характер людської суб'єктивності, яка вже не є ані декартівською когитальністю, ані кантівською трансцендентальністю, що характеризуються єдністю та синтезують весь досвід, навпаки, ця самотей розпадається на множинне різноманіття самотей.